

РЕШЕНИЕ

№ 4651

гр. София, 09.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 10.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3763** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 112 от Закона за здравето /ЗЗ/, чл. 145 – 178 АПК. Образувано е по жалба на Е. А. Н. срещу Експертно решение /ЕР/ № 0082 от зас. 013, проведено на 22.02.2013г. на НЕЛК.

В жалбата се излагат доводи, че оспорваното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че НЕЛК се е произнесла с ЕР в едно недопустимо производство, тъй като е сезирана от председателя на медицинската комисия по чл.98, ал.4 от КСО към ТП на НОИ, [населено място] с жалба, подадена след изтичане на установения в чл.112, ал.1 ,т.2 от ЗЗ 14-дневен срок от получаване на решението на ТЕЛК. Иска се отмяна на ЕР и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ чрез процесуалния си представител, оспорва изцяло жалбата. Представени са писмени бележки по същество на спора. Претендират се разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка на обжалвания акт по реда на чл.168, ал.1 вр.с чл.146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е редовна и процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна съгл. чл.112, ал.1 от Закона за здравето. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

С ЕР № 2678 от зас. 164 от 27.11.2012г. ТЕЛК за психични заболявания при ЦПЗ [фирма] при освидетелстването на Е. А. Н. е определил 78% трайно намалена

работоспособност по причина общо заболяване. Това ЕР не е обжалвано от Н. и е влязло в сила, съгласно поставения върху него печат на 11.12.2012г. от Столична РЗИ. Видно от Приемо –предавателен протокол /л.35-52 по делото/, в който под № 281 експертното решение и медицинското експертно досие на Е. Н. са предоставени от РКМЕ към Столична РЗИ към ТП на НОИ- [населено място] с вх. МК-89/12.12.2012 г. На 04.01.2013г. в НЕЛК е депозирана жалба от председателя на медицинска комисия по чл. 98, ал.4 от КСО към ТП на НОИ с изх. № 05-09-967/15.12.2012г. Към същата е приложено решение на медицинската комисия № 27094/15.12.2012г. относно не потвърждаването на оценката на трайно намалена работоспособност. На 22.02.2013г. НЕЛК постановила оспорваното в настоящото производство ЕР, с което отменя и връща ЕР на ТЕЛК за ново освидетелстване.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи.

В конкретния случай не може да се сподели тезата на жалбоподателя за нищожност на оспореното ЕР на НЕЛК, поради издаването му по недопустима поради просрочване жалба против ЕР на ТЕЛК.

Оспорваното ЕР е постановено от компетентен орган с оглед разпоредбата на чл. 103 от Закона за здравето. При постановяване на решението не е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, което да е основание за отмяна на ЕР само на това основание. Съгласно чл. 98, ал. 6 от Кодекса за социално осигуряване, в редакцията му към датата на подаване на жалбата от председателя на МК, в случай, че медицинската комисия реши, че експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са неправилно издадени, председателят ѝ подава жалба срещу решенията на органите на медицинската експертиза в 14-дневен срок от деня на получаването им в съответното териториално поделение на НОИ. В процесния случай ЕР на ТЕЛК е получено от МК на 12.12.2012г. Съобразно правилото на чл. 98, ал. 6, 14 - дневният срок за оспорване, изтича на 27.12.2012г. Жалбата срещу решението на ТЕЛК е изготвена на 15.12.2011г., изведена е с № 05-09-967 от 15.12.2012г. и е входирана в НЕЛК на 04.01.2013г. В конкретния случай не може да се сподели тезата на жалбоподателката, че ЕР на НЕЛК е издадено по недопустима поради просрочване жалба против ЕР на ТЕЛК.

В хода на извършване на проверка по допустимостта правилно административния орган е констатирал липсата на предвидените в чл.88, ал.1 от АПК хипотези определящи случаите, в които жалбата се оставя без разглеждане. Колективният административен орган правилно е приел, че жалбата е подадена в срок от председателя на МК срещу ЕР на ТЕЛК, като се е позовал на разпоредбата на чл.60, ал.6 от ГПК, намираща субсидиарно приложение при изчисляване на сроковете, на основание чл. 144 от АПК, и съгласно която срока за обжалване изтича на 27.12.2012г. Това изцяло се подкрепя от приетите и не оспорени от жалбоподателката доказателства по делото.

За пълнота на изложено следва да се отбележи, че обжалваното експертно решение на НЕЛК е постановено при спазване на установения ред и условия за извършване на експертиза на трайно намалената работоспособност посочени в чл.101-103 от ЗЗ, Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинска експертиза и регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/, Наредбата за медицинската експертиза и АПК.

Процесният административен акт е издаден от компетентен орган, при

спазване на императивната разпоредба на чл. 49, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ и постановен в предписаната от закона форма. ЕР е подписано от специализиран състав на НЕЛК при спазване разпоредбата на чл.18, ал.3 и ал.4 и чл.19 от ПУОРОМЕРКМЕ.

По изложените мотиви, жалбата на Е. А. Н. следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на осн.чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да се присъдят претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 вр.с ал.1 от АПК, Административен съд- София град, II-ро отделение, 31-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Е. А. Н. от [населено място], против
Експертно решение № 0082 от 22.02.2013 на Националната експертна лекарска
комисия.

ОСЪЖДА Е. А. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]04 да заплати на Националната експертна лекарска комисия [населено място], [улица] разноските по делото в размер на 150,00 лв. /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ

: